

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Martiny Vernerové a JUDr. Jiřího Derfla ve věci

žalobce: **J. A.**, narozen X,
bytem X,

proti

žalovanému: **Finanční úřad pro Ústecký kraj**,
sídlem Velká Hradební 39/61, 400 21 Ústí nad Labem,

o žalobě proti oznámení žalovaného ze dne 19. 1. 2022, č. j. 81981/22/2513-50523-508407,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 21. 3. 2022 podanou u zdejšího soudu se žalobce domáhá zrušení oznámení žalovaného ze dne 19. 1. 2022, č. j. 81981/22/2513-50523-508407, které nazývá rozhodnutím a jímž žalovaný žalobci oznámil, že z jeho strany nedošlo ke splnění podmínek podle § 2a zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o daních z příjmů“) nutných pro vstup do paušálního režimu v souvislosti s jím učiněným oznámením o vstupu do paušálního režimu ze dne 10. 1. 2022.
2. Soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny podmínky řízení. Žaloba, kterou žalobce podal, je žalobou proti rozhodnutí správního orgánu, která je jako institut upravena v části třetí, hlavě druhé, prvním dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), tj. v § 65 až § 78. Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Podle § 70 písm. a) s. ř. s. jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími. Soud proto zkoumal, zda napadené oznámení představuje rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., ve kterém je rozhodnutí definováno pro účely soudního přezkumu jako úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti dotčené osoby.
3. Oznámení o nesplnění podmínek pro vstup do paušálního režimu je upraveno v § 38lf zákona o daních z příjmů. Podle odstavce 2 tohoto ustanovení platí, že „*[z]jistí-li správce*

daně, že poplatník daně z příjmů fyzických osob, který podal oznámení o vstupu do paušálního režimu, nesplňoval podmínky, za kterých se poplatník stane poplatníkem v paušálním režimu, učiní o tomto zjištění úřední záznam a poplatníka vhodným způsobem vyrozumí o tomto zjištění včetně důvodu, pro který podmínky nesplňoval, a o následcích toho, že se poplatník nestal poplatníkem v paušálním režimu.“

4. Z důvodové zprávy k citovanému ustanovení (tj. k zákonu č. 540/2020 Sb., kterým bylo předmětné ustanovení do zákona o daních z příjmů doplněno) vyplývá, že pokud nesplnění podmínek pro vstup do paušálního režimu zjistí správce daně, musí o tom učinit úřední záznam a poplatníka vhodným způsobem vyrozumět. „Vyrozumění vhodným způsobem znamená, že nejde o formalizovaný institut, ale o neformální komunikaci mezi správcem daně a poplatníkem, ke které lze zvolit různé prostředky, vedle úředního dopisu např. i běžný e-mail nebo telefon. Současně správce daně poplatníka vyrozumí o následcích nesplnění podmínek pro vstup do paušálního režimu, tedy zejména o tom, že poplatník neměl za dobu, která uplynula od okamžiku, kdy domněle vstoupil do paušálního režimu, platit paušální zálohy podle § 38lk, ale zálohy v obecném režimu podle § 38a zákona o daních z příjmů a zálohy na veřejná pojistná podle příslušných zákonů, a v případě, že ke zjištění nesplnění podmínek pro vstup do paušálního režimu dojde až poté, co již byla domněle stanovena daň v paušální výši podle § 38lj, také o tom, že měl za dané zdaňovací období podat daňové přiznání a v něm uvést daň podle obecné úpravy zákona o daních z příjmů, popřípadě podat přehledy o příjmech a výdajích na veřejná pojistná podle příslušných zákonů. Pro vyrozumění správcem daně zákon nestanoví žádnou lhůtu ani sankce za nesplnění této povinnosti. Vychází se totiž z pojetí paušálního režimu, kdy odpovědnost za řádný vstup do paušálního režimu leží na poplatníkovi a správce daně ani nevydává rozhodnutí o vstupu do paušálního režimu, ani jinak poplatníkovi nepotvrzuje splnění podmínek pro vstup. Důsledky podání oznámení o vstupu do paušálního režimu v situaci, kdy nejsou splněny všechny podmínky pro vstup, nese výhradně poplatník.“
5. Vycházejí z citované právní úpravy a důvodové zprávy soud shledal, že oznámení o nesplnění podmínek pro vstup do paušálního režimu podle § 38lf odst. 2 zákona o daních z příjmů představuje pouhé oznámení (sdělení) o postupu správce daně, neboť může být učiněno i neformálně (např. telefonicky) a nijak nezasahuje do práv a povinností poplatníka daně z příjmů (zde žalobce), který odpovědnost za splnění podmínek pro vstup do paušálního režimu nese sám. V tom se předmětné oznámení podobá vyrozumění o převedení přeplatku podle § 154 odst. 5 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), které podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2017, č. j. 4 Afs 119/2017-106, publ. pod č. 3644/2017 Sb. NSS, není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. a je vyloučeno ze soudního přezkumu podle § 70 písm. a) s. ř. s.
6. Záleží tak výhradně na žalobci, zda setrvá na tom, že zákonné podmínky pro vstup do paušálního režimu splnil, a bude se chovat jako poplatník v paušálním režimu, či nikoli. Bude-li žalovaný i nadále přesvědčen o tom, že žalobce podmínky pro vstup do paušálního režimu nesplnil, lze soudní ochranu proti jeho postupu poskytnout na základě žaloby proti rozhodnutí o námitkách podle § 159 odst. 3 daňového řádu, které bude žalobce moci podat proti úkonům žalovaného při placení záloh v režimu § 38a zákona o daních z příjmů, případně na základě žaloby proti rozhodnutí ve věci vlastního stanovení daně z příjmů.
7. Soud proto dospěl k závěru, že oznámení o nesplnění podmínek pro vstup do paušálního režimu podle § 38lf odst. 2 zákona o daních z příjmů není rozhodnutím správního orgánu ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., a proto je vyloučeno ze soudního přezkumu podle § 70 písm.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

- a) s. ř. s. Žaloba proti tomuto oznámení je tedy podle § 68 písm. e) s. ř. s. nepřípustná, a proto ji soud podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.
8. Z důvodu odmítnutí žaloby soud současně v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 27. dubna 2022

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
předseda senátu